

SUN-SAD

Ik was op vakantie in Ibiza, net toen het heel even code geel was. Ik zat aan het strand. Ik wilde de zon zien zakken in de zee. Het was een waar spektakel. Niet vanwege de zonsondergang, die was zoals alle andere, maar vanwege al die mensen die foto's en filmpjes maakten van de zonsondergang.

Of beter gezegd: van zichzelf én de zonsondergang.

Er waren kinderen die in jurkjes gehesen werden (wit, gekant). Een groepje vrouwen nam yogaposes aan. *Downward Dog* tegen de achtergrond van de ondergaande zon. Een dikke man maakte een *timelapse* met een camera op een strandstoel, waarna hij ruzie kreeg met de nog dikkere man die de strandstoelen aan het opruimen was. Er werden ontelbare selfies genomen, TikTok dansjes gedaan, sommigen vingen het bolletje van de zon tussen hun handen, anderen hielden het hoog als een voetbal.

Er waren maar weinig mensen die gewoon naar de zonsondergang keken. Met hun ogen. Zou het een idee zijn, dacht ik, om stukken strand aan te wijzen waar het verboden is om opnames te maken van de zonsondergang? Net zoals je tegenwoordige rookvrije stranden hebt. Zouden mensen dat fijn vinden? Of juist niet? Strand voor mensen die gewoon willen genieten van de zonsondergang. Zonder schermen. Zouden ze ervoor willen betalen?

Een ober bracht de rekening. Eén *Pornstar Martini* voor 17 euro. Natuurlijk willen ze ervoor betalen, dacht ik. In Ibiza gaat de zon immers misschien nog wel voor niets op. Hij gaat al lang niet meer voor niets onder.